

D. GJIVAN, *U vašu slavu*

GERSTNER, Josip, slikar i bakrorezac (Osijek, 12. XII. 1768 — Beč, 13. IV. 1813). Školovao se i živio u Beču. U bakrorezima radio portrete, krajolike, ilustracije za povijesna djela i almanahe. Gravirao bakroreze za djelo *Historisch-malerische Reise durch Istrien und Dalmatien* (Wien 1803) prema ilustracijama L. F. Cassasa.

LIT.: *D. Kečkemet*, Louis François Cassas i njegove slike Istre i Dalmacije 1782, Rad JAZU, 1978, 379, str. 176—178.

D. Kt.

GERŠIĆ, Ivo, arhitekt (Slavonski Brod, 23. X. 1915). Diplomirao na Tehničkome fakultetu u Zagrebu 1938. Projektira stambene i školske zgrade; osobito se istaknuo projektiranjem zdravstvenih ustanova. Među izvedenim se projektima izdvajaju: paviljon kirurgije Medicinskoga centra u Varaždinu, zgrada ginekološko-porodajnog odjela Medicinskoga centra u Puli, te škola u Mlinarskoj ulici i stambene zgrade u Držićevoj ul. u Zagrebu.

LIT.: Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. — *T. Odak*, Stanovanje je arhitektura, Arhitektura, 1989—1991, 208—210.

Z. Kol.

GIFFINGER, Franjo (Ksaver), slikar (Novi Sad, 1826 — poslije 1878). Od rođenja gluhonijem. Učio u litografskom zavodu »Troch« u Petrovaradinu i na Akademiji u Beču, gdje je radio u ateljeu F. G. Waldmüllera. Kao putujući slikar radio je 1866. u Osijeku, 1869. u Slavonskom Brodu i Vinkovcima, a 1877. u Tovarniku, Vukovaru, Osijeku. Slikao psihološke portrete, u jednostavnom aranžmanu, s neutralnom pozadinom (*Portret mladog muškarca iz porodice Woydicka*, *Portret Antonije Bier*, *Portret nepoznate gospođe*). Često slikao djecu. Njegovi portreti nalaze se u galerijama u Osijeku, Slavonskome Brodu, Vukovaru, Vinkovcima i Zagrebu.

LIT.: *O. Švajcer*, Slavonski slikari Pflanz i Giffinger, Osječki zbornik, 1948. — *B. Kelemen*, Franjo Giffinger (katalog), Osijek—Zagreb 1972—73. — *A. Simić-Bulat*, Jesu li vukovarski pejzaži djelo Franje Giffingera, Vijesti MK, 1973, 2. — *O. Švajcer*, Portretno slikarstvo u Osijeku u 19. stoljeću, Peristil, 1979, 22. — *Isti*, Domaći i strani slikari XVIII. i XIX. stoljeća u Galeriji likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987—88.

O. Šr.

GIOVANNI BATTISTA, slikar (XVI/XVII. st.); djeluje u Dubrovniku. Vjerojatno je sin tal. slikara Bernardina Ricciardija koji se nastanio u Dubrovniku krajem XVI. st. Spominje se u pisanim dokumentima od 1594. do 1608.

LIT.: *V. Đurić*, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963.

GIOVANNI DELLE BOMBARDE DI ZAGABRIA → IVAN ZAGREPCANIN
GIOVANNI DI GIACOMO → IVAN JAKOVLJEV

GIROLAMO DEL PACCHIA, tal. slikar (Siena ?, 4. I. 1477 — Francuska, ?). Sin ljevača bronce Ivana Ivanova Zagrepčanina (Giovanni delle Bombarde). Učio slikanje u Sieni, vjerojatno u radionici B. Fungaija, potom u Firenci. U Rimu je 1500. i još jednom kasnije, kad se i osjećaju utjecaji fra Bartolommea, M. Albertinellija, Andreje del Sarta i, poslije, Rafaela. Nakon povratka u Sienu surađuje sa Sodomom i priklanja se njegovu slikarskome načinu. Ranije je zamjenjivan s Giacomom Pacchiarottom. Eklektik, stapa tradicije posljednje faze sienskoga slikarstva s dometima firentinaca, Rafaela i Sodome. U vrijeme građanskih borbi

vjerojatno prebjegao u Francusku i bio na dvoru Fontainebleau, gdje mu se pripisuju neka slikarska djela koja su ranije atribuirana Rossu Fiorentinu. — Najpoznatija su njegova djela: *Marija, Sv. Bruno, Sv. Petar i Sv. Katarina* (1508, Certosa di Pontignano), zastava za Compagnia di S. Bernardino u Sieni, dekoracija svoda za ceh Università dell'arte della lana u crkvi Sta Maria del Carmine u Sieni (1512), *Navještenje i Pohod Marijin* (1518, Siena, Pinacoteca), *Navještenje, Rođenje Marijino i Sv. Bernardina* (1518, sa Sodomom i Domenicom Beccafumijem, oratorij Sv. Bernardina u Sieni), oltarna slika (1519, za Compagnia S. Bastiano, Camolia), *Madona, Sv. Dominik i Sv. Katarina* (1521, Radi di Creta), freske sa čudima Sv. Katarine (oko 1520, Siena, Oratorio di Sta Caterina).

LIT.: *C. Ricci*, Il Palazzo Pubblico di Siena e la mostra d'antica arte senese, Bergamo 1904. — *E. Jacobsen*, Sodoma und das Cinquecento in Siena, Strassburg 1910. — *L. Douglas*, Histoire de Sienne, II, Paris 1914, str. 388. — *B. Senoa*, Girolamo del Pacchia, sin Ivana Ivanova Zagrepčanina, Bulletin JAZU, 1959, 3.

Z. Ša.

GJIVAN, Dubravko, slikar (Zagreb, 19. IX. 1949 — 23. VI. 1984). Diplomirao u Zagrebu 1972 (R. Goldoni). Započeo crtežima u duhu pop-arta i neosecesije, otvorenoga kolorita i dekorativnih oblika. Približava se nadrealizmu i fantastici, slika imaginarna bića i krajolike u kojima istražuje univerzalne duhovne sadržaje čovjeka (*Kabare*, 1981). Radi u kombiniranim tehnikama, često na način stripa i propagandnog crteža. Samostalno izlagao u Zagrebu (1973, 1975, 1979, 1981), te u Osijeku, Borovu i Iloku (1974). Sudjelovao na izložbi »Susret znanosti i umjetnosti« u Zagrebu 1975.

LIT.: *J. Uskoković*, Dubravko Gjivan (katalog), Zagreb 1973. — *Z. Rus*, Majstor i onaj koji će to postati, Oko, 6. VI 1973. — *Isti*, Dubravko Gjivan (katalog), Zagreb 1975. — *V. Bužančić*, Dubravko Gjivan (katalog), Zagreb 1979. — Dubravko Gjivan (katalog), Zagreb—Šibenik 1982.

K. Ma.

GJURIĆ (Đurić), Milenko D., grafičar i slikar (Zemun, 29. VI. 1894 — Zagreb, 25. I. 1945). Polazio Višu školu za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu (1912—16), potom nastavio studij na Akademiji u Pragu (M. Švabinský). Od 1918. predaje dekorativno slikarstvo na Obrtnoj školi u Zagrebu. Radio u bakropisu (*Biblija*, 1922—23; *Rim*, 1924; vedute Zagreba), litografiji (mape *Rad i Belgrade*), ulju (motivi iz Žumberka, 1930; *Omišalj*, 1937; *Naše selo*, 1939—43), akvarelu (*Pod nebom starog Zagreba*, 1922). Odlikovao se istančanom opservacijom i uravnoteženim komponiranjem figurálnih masa. God. 1919. pokrenuo reviju »Grafička umjetnost«, kasnije »Umjetnost«. Pisao je o M. Roti Koluniću, o našim bakropiscima XVI—XX. st. itd. Također je u drugim periodičima pisao o djelovanju naših umjetnika i čeških slikara i grafičara, kao i prikaze izložaba. Svoja iskustva u slikanju i očuvanju zidnoga slikarstva publicirao je 1936. u Zagrebu (*Slikarske tehnike u crkvenoj umjetnosti*). Objavio je knjigu *Ex libris* u Rimu 1924. Samostalno je izlagao u Sremskoj Mitrovici (1917), Zagrebu (1921), Beogradu (1922), Osijeku (1923, 1937) i Rimu (1924, 1938). Bavio se grafičkim oblikovanjem.

LIT.: *P. Lagarić*, Milenko Đurić, Letopis Matice srpske (Novi Sad), 1935, 1. — *M. Hanžeković-Gabriel*, Milenko Gjurić, Naše selo (katalog), Zagreb 1943. — *G. Gamulin*, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1987, str. 320—323.

Z. Ša.